

одавна дозволеніе, всякой народъ отъ вѣрни-те му поданни-цы, да ся изображая на матерній-тъ си языкъ, нашій-тъ Духовній Начяльникъ и приверженицы-те му сосъ всякакво лукаво средство ни възбраняватъ, като и сега отъ три месеца на самъ ни испждиха сосъ сила-та на вліяніе-то имъ двамина учителіе, които мы донесохме сосъ иждивеніе на наши соб-ствени заплати, при сичко това, чтото имамы пълно право, да ся заплаща и на народній-тъ учитель отъ обща-та касса, отъ коя-то се заплащаха и ся заплащатъ и днесъ гърцки-те ни учи-теліе. И понеже Владыката ни Іерооѣя испжди преди 15 дена учителя и челядъ(дѣчица)та ни ся скитатъ сега по сокаци-те, а мы като нема къдѣ на друго место да се оплачеме, ся принуждавамы да ся отнесемъ до Високославно-то Царско Пра-вительство въ Цариградъ съ едно сыновно прошеніе, и да го умолиме, что-то съ Нѣговата голѣма мылость да благоволи да ни помилува съ едно нарочно ираде, что-то да можеме слободно безъ всяко прѣпятствіе да воведеме въ общо-то ни народно училище изученіе на матерній -тъ ни языкъ. На основу того умоляваме Васъ Господа представителіе и Ве ополномощаваме съ наши-те потписи, за да подадете въ на-ше-то имя приключено-то прошение на Високославно-то Цар-ско Правительство и да му докажете и устменно наши-те нужди и страданія одъ нашій-тъ Владыка Іерооѣя, кой-то противъ Царско дозволеніе ни гони народность-та и языка.

Струмница на 31 октомбрія 867.

(Слѣдватъ много подписи и печати).

1867 г.

№ 185.

Прилѣпъ, Битоля.

Въ една дописка отъ Битоля, печатана въ вѣстникъ Македонія отъ 1867 г. № 14, се говори за българското на-ционално чувство въ Прилѣпъ и Битоля. Дописникътъ маке-донецъ защищава укоряванитѣ българи въ Прилѣпъ, че ужъ не радѣли за народнитѣ работи. Той казва:

„Не можамъ да се стърпамъ да не речамъ малко нѣщо и за това що велитъ, че прилѣпчанитѣ были просты, невѣжи и немарливи къмъ ученіето... Прилѣпчаны сетъ самата при-чина що ные (т. е. въ Битоля) си отворихме колко годѣ очитѣ, се опознахме оти сме Бугари, издѣйствувахме да си имаме